

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT
VAN

15 - 02 - 2000
ochtend

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000	:	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer</i>
QRVA	:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
HA	:	<i>Handelingen (Integraal Verslag)</i>
BV	:	<i>Beknopt Verslag</i>
PLEN	:	<i>Plenum</i>
COM	:	<i>Commissievergadering</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000	:	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	:	<i>Questions et Réponses écrites</i>
HA	:	<i>Annales (Compte Rendu Intégral)</i>
CRA	:	<i>Compte Rendu Analytique</i>
PLEN	:	<i>Séance plénière</i>
COM	:	<i>Réunion de commission</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN

EN HET OPENBAAR AMBT – C 116

VRAGEN EN INTERPELLATIES

– Vraag van de heer **Marcel Hendrickx** tot de minister van Binnenlandse Zaken en tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over de gelijkberechtiging van Kosovaren (nr. 780)

Sprekers : **Marcel Hendrickx** en **Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

5

– Vragen van de heren **Koen Bultinck**, **Pieter De Crem**, **Daniël Vanpoucke** en **Karel Van Hoorebeke** tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over het asielcentrum in Wingene (nrs 834, 874, 1053 en 1072)

Sprekers : **Koen Bultinck**, **Daniel Vanpoucke**, **Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie, en **Karel Van Hoorebeke**

6

– Vraag van de heer **Karel Van Hoorebeke** tot de eerste minister over de voorlichtingscampagne rond Euro 2000 (nr. 950)

Sprekers : **Karel Van Hoorebeke** en **Guy Verhofstadt**, eerste minister

7

– Interpellaties van de heren **Karel Van Hoorebeke**, **Ludo Van Campenhout** en **Guido Tastenhoye** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het politieoptreden bij het prinselijk bezoek aan Antwerpen (nrs 231, 250 en 253)

Sprekers : **Karel Van Hoorebeke**, **Ludo Van Campenhout**, **Guido Tastenhoye** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

8

– Vraag van mevrouw **Kristien Grauwels** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de inzet van politie bij voetbalwedstrijden (nr. 1027)

Sprekers : **Kristien Grauwels** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

10

– Vraag van mevrouw **Kristien Grauwels** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de controle door jeugthuizen (nr. 1028)

Sprekers : **Kristien Grauwels** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

11

– Vraag van de heer **Jozef Van Eetvelt** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de bezoldiging van dienstchefs bij de brandweer (nr. 1045)

Sprekers : **Jozef Van Eetvelt** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

12

– Vraag van mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het stemrecht voor Europese onderdanen op 8 oktober 2000 (nr. 1005)

Sprekers : **Géraldine Pelzer-Salandra** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

13

COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING

DINSDAG 15 FEBRUARI 2000

OCHTEND

VOORZITTER :

de heer **Denis D'HONDT**

De vergadering wordt geopend om 10.12 uur.

VRAGEN EN INTERPELLATIES

GELIJKBERECHTING VAN KOSOVAREN

Vraag van de heer Marcel Hendrickx tot de minister van Binnenlandse Zaken en tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de gelijkberechtiging van Kosovaren die naar hun land willen terugkeren" (nr. 780)

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : Aan de ontheemde Kosovaren die terug naar hun land willen en die tot en met 1 september 1999 in België zijn aangekomen, wordt een vliegtuigticket en een repatriëringspremie van 100.000 frank per volwassene en 50.000 frank per kind, betaald. De Kosovaren die hun land ontvlucht zijn er die in België aangekomen zijn vóór het uitvaardigen van de omzendbrief van 19 april 1999, werden geregistreerd als kandidaat-politieke vluchteling.

Vandaar dat er enerzijds Kosovaren zijn met het statuut van ontheemde en asielzoeker die een witte pas bezitten, en anderzijds een aantal met het statuut van kandi-

daat-vluchteling die een oranje pas bezitten. Enkel de Kosovaren die onder de noemer "Bijzonder statuut van tijdelijke bescherming" werden geregistreerd zullen de premie ontvangen. De andere Kosovaren die om dezelfde reden zijn gevlucht ontvangen geen premie, waardoor de terugkeer voor hen veel moeilijker wordt.

De conventie tussen I.O.M. en de Belgische regering, daterend van november 1997, dient dus te worden aangepast.

Is het zo dat er twee soorten Kosovaren in ons land verblijven en dat slechts één groep van hen de premie krijgt bij vrijwillige terugkeer ?

Kan hiervan afgeweken worden binnen de bestaande conventie met IOM, of dient hiervoor een aanpassing te gebeuren ?

Lijkt het voor de minister niet logisch dat alle Kosovaren thans ook dezelfde rechten krijgen bij een vrijwillige terugkeer ? Kan geen regeling getroffen worden waardoor voor Kosovaarse vluchtelingen die binnen een

bepaalde periode in België toekwamen, dezelfde premies worden uitgekeerd bij vrijwillige terugkeer naar hun land ?

Minister **Johan Vande Lanotte** (*in het Nederlands*) : Er zijn inderdaad twee statuten : ontheemden en kandidaat-politieke vluchtelingen. De laatstgenoemden kozen met opzet niet voor het eerstgenoemde statuut. Zij konden dat namelijk tot 1 september 1999. Toch deden zij dat niet, en wel omdat het eerste statuut vanaf het begin tijdelijk was. Voor de kandidaat-politieke vluchtelingen loopt de procedure gewoon verder. Het zou onrechtvaardig zijn ten aanzien van wie van meet af aan voor de tijdelijkheid koos, om de kandidaat-politieke vluchtelingen, die merken dat hun kans op asiel klein is, nu ook tot hun statuut toe te laten. Hoogstens willen wij een uitzondering maken voor gemengde koppels.

De premie voor wie vrijwillig vertrekt, geldt voor alle asielzoekers. Tot nu toe vertrokken er 512. Van 160 anderen is het vertrek in voorbereiding. Wij beschikken over een budget voor de hulp aan 1500 mensen. Wij willen een rechtlijnig beleid voeren in deze aangelegenheid om een zelfde signaal te geven voor de toekomst indien zich een gelijkaardig feit als in Kosovo zou voordoen.

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : Ik vind de stelling van de minister in theorie een goede redenering.

Er zijn niettemin vluchtelingen aangekomen in België vóór de omzendbrief werd verstuurd. Zij werden onmiddellijk ingeschreven als asielzoeker in de gemeenten.

Bovendien was er geen duidelijke communicatie omtrent de toepassing van de omzendbrief. Ikzelf was als burgemeester niet op de hoogte van de mogelijkheid om een keuze te maken tussen de twee statuten voor 1 september 1999.

Minister **Johan Vande Lanotte** (*in het Nederlands*) : Vóór de omzendbrief waren er weinig Kosovaren in ons land. Ik zal onderzoeken over hoeveel mensen het gaat. Je kan bij de gemeenten niet als asielzoeker worden ingeschreven. Dit kan alleen bij het Commissariaat voor de Vluchtelingen in Brussel. Daar werden ze op de hoogte gebracht van de keuzemogelijkheid.

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : Voor de mensen die vóór 19 april in ons land zijn aangekomen is er nog een uitzonderingsprocedure mogelijk ?

Minister **Johan Vande Lanotte** (*in het Nederlands*) : Ik zal het probleem bestuderen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ASIELCENTRUM IN WINGENE

– *Vraag van de heer Koen Bultinck tot de vice-eerste minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opening van een opvangcentrum voor kandidaat-politieke vluchtelingen in West-Vlaanderen" (nr. 834)*

– *Vraag van de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het eventueel bijkomend onderbrengen van asielzoekers in "de Zande" te Wingene" (nr. 874)*

– *Vraag van de heer Daniël Vanpoucke tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het eventueel bijkomend onderbrengen van asielzoekers in "de Zande" te Wingene" (nr. 1053)*

– *Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opening van een opvangcentrum voor asielzoekers te Wingene" (nr. 1072)*

De heer **Koen Bultinck** (VL. BLOK) : De regeringsbeslissing om twee opvangcentra voor politieke vluchtelingen in Ekeren en Wommelgem te openen, verwekt veel beroering. Ook in andere provincies wordt aan bijkomende capaciteit gedacht. In West-Vlaanderen is er al een centrum in Brugge en Menen. De mogelijke vestiging van een asielcentrum in Wingene wordt door de burgemeester verworpen. Het zou er komen ter vervanging om de weggefallen capaciteit in Oostende.

Aan welke vestiging in West-Vlaanderen wordt gedacht ? Gaat het om Wingene ? Of om de luchtmachtbasis van Koksijde ? Over welke opvangcapaciteit moet het centrum beschikken ?

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Ik neem de vraag van Pieter De Crem over. Het gemeentebestuur van Wingene heeft ontzet gereageerd op het bericht dat op haar grondgebied een opvangcentrum voor asielzoekers kan geopend worden.

Bestaan er plannen om in Wingene een opvangcentrum te openen ? Is de minister ervan op de hoogte dat nu reeds asielzoekers in de infrastructuur waarvan sprake worden opgenomen ? Is deze beslissing reeds genomen ? Zo ja, hoe en waar kwam zij tot stand ? Zijn de bevoegde instanties hierover voorafgaandelijk ingelicht ?

Is de minister op de hoogte van de specifieke toestand van "de Zande" in Wingene, zowel infrastructuur als qua typologie ? Heeft de minister nog andere vestigings-

plaatsen in de provincies Oost- en West-Vlaanderen op het oog ?

Minister **Johan Vande Lanotte** (SP) : Koksijde wordt het in elk geval niet. Toch zijn wij op zoek naar bijkomende opvangplaatsen. De federale overheid kiest namelijk bewust voor materiële hulpverlening. Er wordt daarover gepraat met het Rode Kruis en de OCMW's. De laatstgenoemde gesprekken hebben een onverhoopt succes : er worden thans reeds 540 mensen materieel geholpen door de OCMW's.

De beslissingen over bijkomende opvangplaatsen zijn nog niet genomen. Eerst moet voor iedere mogelijke site de kostprijs en de accommodatie onderzocht worden. Van zodra een beslissing wordt genomen, zullen de plaatselijke besturen worden geïnformeerd. Daarvoor is het nu nog te vroeg. Een datum kan ik nog niet geven, al is het wel zeker dat er in West-Vlaanderen een bijkomend asielcentrum nodig is.

De heer **Koen Bultinck** (VL. BLOK) : Ik krijg geen ernstig antwoord op een aantal concrete vragen. Wat zou de minister doen indien er in zijn achtertuin een asielcentrum zou worden opgericht ?

Minister **Johan Vande Lanotte** (*in het Nederlands*) : Toen Artsen zonder Grenzen in de winter een opvangcentrum in mijn stad opgericht heeft, heeft uw partij pamfletten rondgestuurd waarin de mensen tegen het centrum werden opgestookt. Ik zou een muur aan het bouwen geweest zijn uit angst voor het centrum. Het heeft uw partij niet gebaat bij de verkiezingen.

De heer **Koen Bultinck** (VL. BLOK) : "De Zonnebloem" is destijds mede onder uw druk gesloten. Een aantal mensen bij Artsen zonder Grenzen hebben ons dit bevestigd.

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Ik dank de minister voor zijn antwoord en kijk al uit naar de aangekondigde informatie.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU) : Mijn vraag is niet door a priori afwijzing maar door plaatselijke onrust geïnspireerd. De motie van de gemeenteraad terzake was ook sereen. Wellicht is het nuttig in de toekomst de communicatie met de lokale overheid en bevolking te herbekijken teneinde hen van de noodzaak van de asielopvang te overtuigen.

Minister **Johan Vande Lanotte** (*in het Nederlands*) : Wij proberen bij de moeilijke keuze van de site – die nooit volmaakt is – zoveel mogelijk elementen in rekening te brengen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

VOORLICHTINGSCAMPAGNE ROND EURO 2000

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de eerste minister over de "voorlichtingscampagne van de federale regering rond het Europees voetbalkampioenschap Euro 2000" (nr. 950)

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : De Ministerraad heeft een budget van 30 miljoen uitgetrokken voor een federale voorlichtingscampagne rond Euro 2000. Dat zou gebruikt worden voor de ondersteuning van de pers, de uitrusting van de stadia en het onthaal van de bezoekers. Ik heb begrip voor die initiatieven, maar heb wel vragen rond de verdeling van de kredieten en de betrokkenheid van de Gemeenschappen. België is immers niet louter Franstalig. Daarom heb ik volgende vragen :

In welke talen zal de federale informatiefolder worden verspreid ? Zal het om tweetalige of meertalige folders gaan of betreft het ééntalige informatiefolders ? Welke zal de verhouding zijn tussen de ééntalig Nederlandse, de ééntalig Franse en de ééntalig Duitse folders ?

Hoe zal België worden voorgesteld ? Zullen ook de Gewesten en Gemeenschappen volgens hun eigen identiteit en cultuur worden voorgesteld ?

Wat de verwelcoming van de bezoekers betreft, op welke manier zal dit gebeuren ? Zal de Vlaamse Gemeenschap ook voldoende aan bod komen ? Welke zullen de talen zijn die zullen gebruikt worden bij de ontvangst van de bezoekers en de journalisten ?

Minister **Guy Verhofstadt** (*in het Nederlands*) : We moeten vooral goed voetballen denk ik. De regering heeft een budget van 30 miljoen frank uitgetrokken dat ondermeer zal gebruikt worden voor de inrichting van de perscentra. Het is een ideaal moment om de pers ook informatie over ons land te geven. Verder worden er verwelkomingsposten opgericht aan de verschillende grensposten en in de stations. Aan de voetbalstadia zelf zullen eveneens informatiestanden worden opgericht. Er wordt ook een supporters-folder ter beschikking gesteld. Deze folder zal in een zeer grote oplage worden verspreid. De Gewesten en de Gemeenschappen zullen bij de totstandkoming ervan betrokken worden. Voor de folders zullen de drie landstalen worden gebruikt. We overwegen ook om het Engels te gebruiken voor deze folder, aangezien een groot publiek Engelstalig is. In de folder komt ondermeer de politiesamenwerking met Nederland aan bod, maar ook de Gewesten en Gemeenschappen zullen uitgebreid aan bod komen.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Het antwoord van de eerste minister stelt mij gerust. Gemeenschappen en Gewesten zullen betrokken worden in de preventieve aanpak.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

POLITIEOPTREDEN BIJ HET PRINSELIJK BEZOEK AAN ANTWERPEN

– *Interpellatie van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het optreden van de politie naar aanleiding het prinselijk bezoek te Antwerpen (nr. 231)*

– *Interpellatie van de heer Ludo Van Campenhout tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het politieoptreden naar aanleiding van de Blijde Intrede in Antwerpen" (nr. 250)*

– *Interpellatie van de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de Blijde Intrede in Antwerpen" (nr. 253)*

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : De minister van Binnenlandse Zaken zou een onderzoek laten instellen naar het politieoptreden tijdens het prinselijk bezoek te Antwerpen. Artikel 19 van de Grondwet garandeert de vrije meningsuiting en haar bescherming door de overheid, in alle omstandigheden. Dat laatste houdt ook het recht op tegenbetogen in. Beperking van de vrije meningsuiting kan alleen ter vrijwaring van de openbare orde. Maar waar ligt de grens tussen beide ? Het is moeilijk te aanvaarden dat men de openbare orde preventief gaat beveiligen nog voor iemand zijn mening heeft geuit. Nochtans is dat precies wat men in Antwerpen heeft gedaan. Blijkbaar wordt het beschermen van de openbare orde veel strenger aangepakt als het Koningshuis in het geding is.

Het wordt des te onaanvaardbaarder wanneer men preventief gaat optreden en aldus de vrije meningsuiting reeds preventief aan banden legt, zonder dat op dat ogenblik de openbare orde reeds in het gedrang komt.

Het is dan ook belangrijk van de bevoegde minister te vernemen, ook in het vooruitzicht van het prinselijk bezoek aan Gent, welke concrete instructies aan de veiligheidsdiensten worden gegeven en dit ten opzichte van het grondwettelijk recht op vrije meningsuiting.

Op welke wijze wordt het begrip "openbare orde" geïnterpreteerd en welke zijn de instructies hieromtrent ?

Zal de minister er steeds over waken dat bij het handhaven van de openbare orde, ook wanneer het een konink-

lijk bezoek betreft, het grondwettelijk beschermd recht op vrije meningsuiting gewaarborgd zal blijven ?

De heer **Ludo Van Campenhout** (VLD) : In Antwerpen is naar aanleiding van de preventieve onderhandhaving heel wat commotie ontstaan. Bij de Blijde Intrede is er een inbreuk geweest tegen het recht op de vrije meningsuiting. Daarbij wil ik mij niet uitspreken over de inhoud van de standpunten die bij die gelegenheid werden geuit.

Welke instructies worden bij een Blijde Intrede aan de ordediensten gegeven ? Werden naar aanleiding van de gebeurtenissen in Antwerpen de instructies bij de intrede in andere steden gewijzigd ? Hoe evalueert u het optreden van de politie in Antwerpen ? Wat zijn de resultaten van het onderzoek dat u hebt laten instellen ?

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : De antwoorden van de minister op mijn eerdere vragen over deze kwestie waren uitvoerig, maar niet bevredigend : hij weigerde zich te verontschuldigen voor het politieoptreden.

De interpellaties van de VU en de VLD zijn hypocriet : zij hebben op het ogenblik van de feiten niet gereageerd en waren zelfs niet aanwezig in Antwerpen. Zij beweren vandaag de vrije meningsuiting te verdedigen, terwijl VU-voorzitter Bourgeois tegelijk stappen zet om een politieke partij te laten verbieden. Hij wil namelijk het Vlaams Blok laten verbieden door het tot Institutioneel Hof omgevormde Arbitragehof. De VU schijnt haar eigen verleden te vergeten.

De **voorzitter** : Mijnheer Tastenhoye, uw interpellatieverzoek is gericht aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan niemand anders.

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : Ik wil een motie indienen waarin ik de regering oproep zich als verdediger van de democratische beginselen en de vrije meningsuiting te profileren ; deze principes door de ordediensten te laten naleven ; de Blijde Intredes stop te zetten en wetgevende initiatieven te nemen om een republikeinse staatsvorm in te stellen.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : Uw vragen waren voornamelijk gericht aan de heer Van Hoorebeke.

Ik wil me niet verontschuldigen voor het politieoptreden omdat ik daar geen reden toe heb. Democratie is een evenwicht tussen vrijheid en openbare orde. Het is makkelijk om er een juridische definitie aan te geven. De praktische invulling ervan is moeilijker. Betreffende de precieze gebeurtenissen in Antwerpen wil ik verwijzen naar mijn antwoord op de tweede mondelinge vraag van

de heer Tastenhoye. Op de overige vragen zal ik een gezamenlijk antwoord geven.

In een ministeriële omzendbrief van 10 december 1987 werd de volgende definitie van het begrip openbare orde naar voor geschoven : "de toestand van politiek, economisch en sociaal evenwicht van het land en van de interne stabiliteit van de Staat, binnen een wettelijk vastgelegd kader, als resultaat van de uitoefening van de individuele vrijheden volgens de vereisten van het algemeen belang van de gemeenschap, overeenkomstig de richtlijnen van de administratieve overheden".

Dit begrip openbare orde dat *sensu lato* wordt gebruikt, is relatief want het ontwikkelt permanent. De wetgever wenste dit begrip niet vast te leggen.

In de Memorie van Toelichting bij de wet op het politieambt stelt de wetgever dat het begrip orde – *sensu stricto* – bestaat uit drie delen namelijk de openbare rust : afwezigheid van wanordelijkheden en onlusten in openbare plaatsen ; de openbare veiligheid : afwezigheid van gevaarlijke toestanden voor personen en goederen ; en de openbare gezondheid : afwezigheid van ziekten door de handhaving van de hygiëne en door het vrijwaren van een kwalitatief leefmilieu.

In de wet op het politieambt wordt bepaald dat openbare orde niet enkel mag begrepen worden als de afwezigheid van onlusten of dreiging voor de openbare rust, veiligheid en gezondheid, maar eveneens moet beschouwd worden als de toestand die, met naleving van de vereisten van het algemeen belang, de uitoefening van de individuele rechten en de democratische ontwikkeling van de maatschappij toelaat.

Aangezien het in eerste plaats de burgemeester is die moet instaan voor de handhaving van de openbare orde, zal het ook zij/hij zijn die het begrip "openbare orde", alnaar het geval, moet invullen. De vaststelling van het begrip openbare orde is echter niet enkel subjectief. Een groot deel van wat aanzien kan worden als openbare orde is immers objectief verankerd in wetten en besluiten. (*Verder in het Frans*)

De handhaving van de openbare orde is de taak van de administratieve overheid. De burgemeester geeft richtlijnen aan de politie in het kader van artikel 134 van de nieuwe gemeentewet. Enkel de rijkswacht en de gemeentepolitie handhaven de openbare orde binnen de wettelijke en reglementaire normen. Dat betekent echter niet dat zij een arbitrair oordeel vellen. De burgemeester kan immers achteraf politiek ter verantwoording worden geroepen. Tegen die beslissingen kan ook beroep worden aangetekend.

Als minister van Binnenlandse Zaken ben ik niet bevoegd om lokaal in te grijpen op het stuk van de openbare ordehandhaving. De burgemeester zal de nodige maatregelen dienen te nemen opdat het recht op vrije meningsuiting gewaarborgd blijft. Die hele problematiek betreft de verantwoordelijkheid en bevoegdheid van de burgemeester van Antwerpen. Ik beschik over geen enkel element om te concluderen dat de politie van Antwerpen haar boekje te buiten zou zijn gegaan.

Het komt mij niet toe terzake enige instructie te geven en ik kan dus zeker geen onbestaande instructies wijzigen. Dat is mijn antwoord op de vraag van de heer Tastenhoye met betrekking tot een eventuele verantwoordelijkheid van de regering dienaangaande. De eerste verantwoordelijke terzake is de burgemeester, aan wie de minister van Binnenlandse Zaken geen enkele instructie kan geven. Ik herhaal dat, voor zover ik weet, de burgemeester hierin geen enkel verwijt treft.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Het evenwicht tussen het grondwettelijke beginsel van de vrije meningsuiting enerzijds en het handhaven van de openbare orde anderzijds, is een moeilijk academisch probleem. Het eerstgenoemde principe is superieur en mag dus niet door het tweede in het gedrang worden gebracht. Dat prioritair principe behelst een individueel recht en kan derhalve niet beperkt worden, wel vind ik dat een groep die de democratische grondrechten bedreigt moet kunnen verboden worden door een Constitutioneel Hof. Hopelijk verloopt de Blijde Inkomst in Gent beter, vanuit het oogpunt van de vrijheid van meningsuiting.

De heer **Ludo Van Campenhout** (VLD) : Ik heb aandachtig geluisterd naar de definiëring van de term openbare orde. Op basis van dit antwoord ben ik er nog steeds van overtuigd dat het recht op vrije meningsuiting in Antwerpen is geschonden. Zal de minister daar gevolg aan geven ?

De heer **Guido Tastenhoye** (VL. BLOK) : Ik sluit me aan bij de conclusie van de heer Van Campenhout. Ik hoop dat hij en zijn partij consequent zullen zijn en onze motie mee zullen ondertekenen. Ik hoop dat ze hun standpunt op de Antwerpse gemeenteraad zullen blijven verdedigen. Niettemin zijn ondertussen de foto's van het harde optreden van de ordediensten in Antwerpen wereldwijd verspreid en werd het imago van België nog maar eens besmeurd.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Principieel ben ik het eens met de heer Van Hoorebeke wanneer hij opmerkt dat de grondwettelijke vrijheden moeten worden uitgeoefend op een manier die vrij is van elke wille-

keur. Telefoontap is in België verboden, tenzij in uitzonderlijke gevallen waarbij gerechtelijke controle wordt gewaarborgd. Burgemeesters kunnen niet zomaar hun vrije gang gaan, aangezien zij aan een politieke en institutionele controle zijn onderworpen. De heer Van Campenhout begeeft zich op een gevaarlijk pad wanneer hij voor een centrale controle op de vrijheden pleit.

Ik sta daar niet achter. De minister van Binnenlandse Zaken mag alleen een bijrol spelen. Uit vrees dat zij zelf hun verantwoordelijkheid op zich moeten nemen, vragen sommige burgemeesters dat de minister richtlijnen zou geven. Die praktijk hoort thuis in een totalitair regime. In ons regime daarentegen geniet de burgemeester het vertrouwen van de bevolking en van de instellingen, zodat hij het best geplaatst is om een concrete situatie te beoordelen.

Over de noodzaak van een reactie kan altijd worden geredetwist.

In dit geval heeft de burgemeester echter zijn verantwoordelijkheid op zich genomen.

De **voorzitter** : Ik heb een motie ontvangen van de heren Guido Tastenhoye (VL. BLOK) en Koen Bultinck (VL. BLOK). Deze luidt als volgt :

"De Kamer,

– gehoord de interpellatie van de heer Tastenhoye

– gehoord het antwoord van de minister,

vraagt de regering

– de behoeder te zijn van de democratische beginselen en van het recht op vrije meningsuiting ;

– de politieke diensten van dit land deze beginselen te doen eerbiedigen en ze zelf ook strikt na te leven ;

– de klucht van de Blijde Intredes stop te zetten ;

– een wetgevend initiatief te nemen om de republikeinse staatsvorm in te voeren."

De heer Karel Van Hoorebeke (VU-ID) heeft eveneens een motie van aanbeveling ingediend en deze luidt als volgt :

"De Kamer,

– gehoord de interpellaties van de heren Karel Van Hoorebeke, Ludo Van Campenhout e.a. aan de minister van Binnenlandse Zaken en gehoord zijn antwoord,

vraagt de regering

– te waken over de bescherming van het grondwettelijk principe van de vrije meningsuiting, zelfs in het kader van de koninklijke bezoeken, zoals voorzien door artikel 19 van de Grondwet."

De eenvoudige motie werd ondertekend door de heer Tony Smets (VLD), Denis D'Hondt (PRL FDF MCC), Patrick Lansens (SP), André Frédéric (PS) en mevrouw Kristien Grauwels (Agalev-Ecolo).

Over deze moties zal in een volgende plenaire vergadering worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

INZET VAN POLITIE BIJ VOETBALWEDSTRIJDEN

Vraag van mevrouw Kristien Grauwels tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het inzetten van politie en rijkswacht bij voetbalwedstrijden" (nr. 1027)

Mevrouw **Kristien Grauwels** (Agalev-Ecolo) : Bij de risicowedstrijd Anderlecht-Brugge werden 1000 politieagenten en rijkswachters ingezet. Dit was waarschijnlijk als proef voor Euro 2000 bedoeld. Niettemin bleek dat zo'n grote ordemacht noodzakelijk was om de hooligans uit elkaar te houden.

Wordt er bij voetbalwedstrijden zowel binnen als buiten het stadion politie en rijkswacht ingezet ? Hoeveel kost dit aan de gemeenschap ? Hoeveel betalen de organisatoren hiervan ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : In het algemeen wordt de ordedienst in het stadion verzekerd door de gemeentepolitie. In dit geval werd de politie van Anderlecht aangevuld met personen afkomstig van andere politiediensten. Buiten het stadion wordt de ordedienst verzekerd door de rijkswacht. Meer in het algemeen hangen de organisatie van de ordediensten in het kader van voetbalwedstrijden en de takenverdeling tussen de gemeentepolitie en de rijkswacht af van de lokale overheid en van de vastgelegde overeenkomsten. (*Verder in het Frans*)

Het toezicht bij voetbalwedstrijden kost veel geld. Voor het eerste deel van het kampioenschap bedroeg de totale kost 80 tot 85 miljoen. Tegen de hooligans, die het voetbal als gezinsvermaak onmogelijk maken, moet worden opgetreden.

Gisteren nog heb ik in Londen kunnen vaststellen welke middelen tegen het hooliganisme worden ingezet. Morgen reis ik naar Berlijn, waar belangrijke maatregelen worden genomen. Maar niet alleen de kosten zijn

belangrijk. Het is gewoon onaanvaardbaar dat een minderheid de wet voorschrijft. (*Verder in het Nederlands*)

De kosten van de gemeentepolitie bedragen ongeveer 2.600.000 frank.

De kosten voor de rijkswacht belopen 8.117.342 frank. (*Verder in het Frans*)

De organisator is als eerste verantwoordelijk voor de ordehandhaving in het stadion, maar hij kan hulp vragen voor de controles aan de ingang van het stadion. Dat is hier niet gebeurd.

De instructies die ik gaf, werden nauwgezet uitgevoerd, en in het vooruitzicht van Euro 2000 wordt in die richting voortgewerkt.

Ik zal de wedstrijd Brugge-Anderlecht bijwonen, en ter gelegenheid van de match België-Portugal worden dezelfde voorbereidingen getroffen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

CONTROLE DOOR JEUGDHUIZEN

Vraag van de heer Kristien Grauwels tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de controle door jeugdhuisen" (nr. 1028)

Mevrouw **Kristien Grauwels** (Agalev-Ecolo) : Vele jeugdhuisen hebben een traditie in het organiseren van fuiven. Hiervoor worden vrijwilligers ingeschakeld. Ze helpen bij de kaartenverkoop, de ticketcontrole en andere taken. De jeugdhuisverantwoordelijke houdt een oogje in het zeil. Bij moeilijkheden treden de mensen van het jeugdhuis zelf op, want zij kennen de klanten en kunnen goed bemiddelen.

Door de gewijzigde wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen wordt de organisatie van zo'n fuiven bijna onmogelijk. Door deze wet moeten de jeugdhuisen een bewakingsploeg inschakelen. Dit systeem werd toegepast en bleek eerder voor een escalatie van de problemen te zorgen. Bovendien moeten de jeugdhuisen in het kader van het geluidsactieplan buiten de zaal controle uitoefenen.

Zijn de jeugdhuisen verplicht dit te doen ? Is dat hun bevoegdheid ? Moet een jeugdhuis een beroep doen op een bewakingsploeg ? Moet het zelf een interne bewakingsdienst van vrijwilligers opzetten, die dan eventueel door Binnenlandse Zaken moet gescreend worden ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De wet wordt vaak verkeerd geïnterpreteerd. Zij is wel nuttig

geweest, maar ik denk dat ze aan herziening toe is. In afwachting moet men haar niet doen zeggen wat ze niet zegt.

Ik acht het uitgesloten dat leiders van jeugdhuisen of leden van een interne bewakingsdienst buiten het jeugdhuis en meer bepaald op de openbare weg, toezicht houden met het oog op de veiligheid en de openbare rust.

Dat laatste blijft een exclusieve overheidstaak, die uitgeoefend wordt door de politiediensten. Dat is ook de geest van de bepaling van de wet op de bewaking, die stelt dat de controle van personen met het oog op het verzekeren van de veiligheid in voor het publiek toegankelijke plaatsen niet op de openbare weg mag worden uitgeoefend. Dergelijk toezicht kan a fortiori niet uitgeoefend worden door burgers die geen bewakingsagent zijn.

De jeugdhuisen zijn geenszins verplicht om bij elk evenement dat ze organiseren, in een bewaking te voorzien. Het ligt niet in mijn bedoeling om organisatoren van fuiven in die zin aan te moedigen.

Bovendien is het inherent aan de verantwoordelijkheid van de jeugdhuisen dat ze er op toezien dat het evenement op een correcte wijze verloopt. Het toezicht maakt onlosmakelijk deel uit van hun opdracht. Dat toezicht heeft ook geen uitstaans met de activiteiten bedoeld in de wet op de bewaking en wordt niet als een activiteit van persoonscontrole aanzien.

Als een jeugdhuis bij de sporadische organisatie van fuiven, toch in een bewakingsdienst wenst te voorzien, dan kan het het voordeel genieten van het uitzonderingsstelsel waarin de wet voorziet. Dat stelsel bestaat erin dat met niet bezoldigde leden van de vereniging in een interne bewakingsdienst wordt voorzien. Het legt dan de lijst van de personen die van die bewakingsdienst deel zullen uitmaken, ter goedkeuring aan de burgemeester voor. Dat is de enige formaliteit die het moet vervullen. De wetgever wilde hiermee vermijden dat personen of groepen van personen op een recurrente wijze bewakingstaken zouden uitoefenen en aan de bepalingen van de bewakingswet zouden ontsnappen.

Het is de taak van de lokale overheid te oordelen wat sporadisch is of niet. De politiediensten brengen advies uit en de burgemeester beslist autonoom. Ik heb daaromtrent mijn visie uiteengezet in een nota van 19 november 1999 aan de lokale overheden.

Wil een jeugdhuis toch een beroep doen op een onderneming vreemd aan het jeugdhuis om de veiligheid te verzekeren, dan moet die onderneming daarvoor behoorlijk vergund zijn door de minister van Binnenlandse Zaken. Ticketcontrole en kaartenverkoop zijn activi-

teiten die niet onder het toepassingsgebied van de bewakingswet vallen.

Er is uiteraard geen sprake van dat soort verplichting aan de jeugthuizen op te leggen.

Mevrouw **Kristien Grauwels** (Agalev-Ecolo) : De minister komt tegemoet aan de vrees van velen. Vaak weet men echter niet lang op voorhand wie vrijwillig zal meewerken aan de ordehandhaving bij de jeugthuizen. Volstaat het dat er een week op voorhand een lijst met personen wordt overhandigd aan de burgemeester ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Ik heb veel vragen bij die lijst. De controle is niet efficiënt. In vele gemeenten is de burgemeester echter voor dialoog vatbaar, zodat de lijsten tot het laatste ogenblik kunnen worden aangepast.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

BEZOLDIGING VAN DIENSCHEFS BIJ DE BRANDWEER

Vraag van de heer Jozef Van Eetvelt tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de bezoldiging van beroeps-officieren-dienstchefs bij de brandweer" (nr. 1045)

De heer **Jozef Van Eetvelt** (CVP) : Het KB van 19 april 1999 bepaalt dat de officier-vrijwilliger die als dienstchef is aangewezen, vast benoemd kan worden met behoud van graad. De voorwaarde daartoe is dat hij houder is van het brevet van technicus-brandvoorkoming en hij tien jaar dienstanciënniteit heeft als officier-vrijwilliger. Er duikt hierbij een probleem op inzake de weddevaststelling. Het lijkt billijk dat de bezoldiging hoger ligt dan de minimumwedde.

Aangezien het KB in geen specifieke regeling voorziet, is het algemeen toezicht van toepassing op de gemeenteraadsbesluiten die de geldelijke anciënniteit zouden vastleggen.

Het standpunt van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap luidt dat de "gemeenschappelijke krachtlijnen" uitgewerkt in CAO's 1993, 1995-1996 en 1997-1998 derhalve van toepassing zijn voor de Vlaamse gemeenten. Dit standpunt leidt ertoe dat enkel weddetrap 'O' kan worden toegekend, aangezien de prestaties als vrijwilliger niet gekwalificeerd kunnen worden als nuttige of relevante privé-jaren, noch als anciënniteit in openbare diensten. Er stelt zich immers het probleem dat enerzijds de vrijwilligers niet als personeelslid kunnen worden beschouwd en anderzijds dat een verreke-

ning van hun prestaties naar voltijdse equivalenten evenmin mogelijk is.

Is de minister bereid deze onbillijke tekortkoming in de bezoldigingsregeling op te lossen, door de modaliteiten van de anciënniteit te bepalen in het KB, bijvoorbeeld door het aantal dienstjaren gepresteerd als officier-vrijwilliger in aanmerking te laten nemen voor het berekenen van de geldelijke anciënniteit ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : Het KB van 19 april 1999 voorziet inderdaad in de mogelijkheid van professionalisering van de genoemde officieren met het statuut van vrijwilliger. Daartoe moeten wel enkele voorwaarden worden vervuld. (*Verder in het Frans*)

Noch voor de jaren gepresteerd als loontrekkende, noch voor de jaren gepresteerd als vrijwilliger bij de brandweerdienst, komt in het besluit de overdracht van de geldelijke anciënniteit ter sprake.

Krachtens artikel 9, § 1, van de wet van 1963 op de civiele bescherming stelt de koning de algemene bepalingen vast op grond waarvan de personeelsformatie, het geldelijk en administratief statuut, de loonschalen, de vergoedingen en de uitkeringen evenals de voorwaarden inzake werving, benoeming en bevordering voor de leden van de openbare brandweerdiensten, worden bepaald.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, § 4, sexes en septies, van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980, gewijzigd door de wet van 16 juli 1993, moeten de regeringen, in dit geval de gemeenschaps- en gewestregeringen, van meet af aan betrokken worden bij het opstellen van de koninklijke besluiten.

Door het gebrek aan richtlijnen terzake is het soms moeilijk de vrijwilligersjob van officier-dienstchef om te vormen tot een bezoldigde job. Om het probleem precies te kunnen inschatten heb ik de dienst Algemeen Bestuur van het ministerie van het Openbaar Ambt en de dienst Modernisering van de overheidsbesturen een advies gevraagd, op basis waarvan ik mijn bestuur een concreet voorstel zal laten uitwerken. Zodra ik dat advies heb gekregen, zal ik het probleem tijdens een overlegvergadering met de gewestelijke autoriteiten aankaarten en hen het voorstel van mijn bestuur voorleggen.

De heer **Jo Van Eetvelt** (CVP) : De minister blijkt het probleem te onderkennen. Intussen zijn heel wat dienstchefs vast benoemd, maar wordt er geen rekening gehouden met de dienstanciënniteit. Dat probleem moet dringend opgelost worden.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : U heeft gelijk. Het betreft kleine problemen waarvoor men hemel en aarde moet bewegen om tot een oplossing te komen. Dat is niet aangenaam.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

STEMRECHT VOOR EUROPESE ONDERDANEN OP 8 OKTOBER 2000

Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de organisatie van het stemrecht voor Europese onderdanen bij de verkiezingen van 8 oktober 2000" (nr. 1005)

Mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** (Ecolo-Agalev) : De wet van 27 januari 1999, het koninklijk besluit van 25 mei 1999 en het ministerieel besluit van 25 mei 1999 regelen de wijze waarop de inschrijving van de Europese onderdanen bij de komende verkiezingen voor de gemeente- en provincieraden moet worden georganiseerd.

Er zijn echter nog schemerzones, en daarom wil ik u een vraag stellen over het actief en het passief stemrecht. Ook Justitie, dat voor de controle van de kandidaturen verantwoordelijk is, heeft niet op alle vragen een antwoord.

Wat het passief stemrecht betreft, moeten de betrokkenen, naast de stappen nodig voor de uitoefening van het actief stemrecht, op hun eer verklaren dat ze in hun land van oorsprong niet uit hun burgerrechten werden ontzet, dat ze in hun land van oorsprong of in een ander Europees land geen politiek ambt uitoefenen en dat ze evenmin kandidaat zijn voor een dergelijk ambt.

De gerechtelijke overheid kan die verklaring op de eer aanvaarden, maar kan ze eveneens betwisten. In dat geval moeten de autoriteiten van het land van herkomst de verklaring eensluidend verklaren.

Wie is de bevoegde buitenlandse autoriteit ? De buitenlandse ambassade in België ? Het hoofdkiesbureau in het buitenland of de dienst bevolking van de laatste verblijfplaats van de kandidaat ? Zijn de betrokken diensten – soms in kleine landelijke gemeenten – hiervan op de hoogte ? Moet het bewijs, in de taal van het land van herkomst, vergezeld gaan van een gelijkkluidend verklaarde vertaling ?

Al die demarches vragen tijd. Moeten ze vóór 1 augustus, datum waarop de kiezerslijsten worden gesloten, achter de rug zijn of moeten de bewijzen pas worden voorgelegd op het ogenblik van de kandidaatstelling ?

De richtlijnen moeten duidelijk zijn opdat de ambtenaren zouden weten wat hun rechten en plichten zijn en om te voorkomen dat de uitbreiding van het stemrecht tot alle buitenlanders die in België verblijven, in het gedrang komt.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : De zaken liggen niet zo eenvoudig als we wel zouden wensen, vooral niet wanneer Europese richtlijnen moeten worden nageleefd.

Artikel 23, § 1, van de gemeentelijke kieswet bepaalt immers dat niet-Belgische burgers van de Europese Unie die bij de gemeenteraadsverkiezingen willen opkomen in de gemeente waar ze verblijven, bij hun kandidatuur een geschreven verklaring moeten voegen waarin ze bevestigen dat hun verkiesbaarheidsrecht op de verkiezingsdatum in hun land van herkomst niet is vervallen of geschorst.

De omzettingswet is conform de richtlijn nr. 94/80/EG waarmee de Europese Raad op 19 december 1994 de uitoefening van het stem- en verkiesbaarheidsrecht bij de gemeenteraadsverkiezingen regelde voor de EU-burgers die in een lidstaat verblijven waarvan ze niet de nationaliteit hebben.

Artikel 9, § 2, van de richtlijn bepaalt dat, bij twijfel over de verklaring van de burger, de lidstaat waar hij verblijft, ook een verklaring mag eisen waarin de bestuurlijke autoriteiten van de lidstaat van herkomst verklaren dat de betrokkene zijn verkiesbaarheidsrecht niet heeft verloren of dat zij daarvan alleszins niet op de hoogte zijn.

Welke overheid gemachtigd is die verklaring uit te reiken, daarover moet de Belgische wetgever zich niet uitspreken.

In tegenstelling tot de Europese richtlijn van 14 december 1993 die de uitoefeningswijze van het stem- en verkiesbaarheidsrecht voor de Europese verkiezingen vaststelt, voorziet de eerder vermelde richtlijn niet in informatie-uitwisseling tussen de lidstaten.

Het gemeentelijke hoofdbureau bepaalt welke waarde het aan de verklaringen schenkt. Het bureau kan een beëdigde vertaling laten maken en zelfs bij de overheid

die de verklaring uitreikte, naar de geldigheid ervan informeren.

Wanneer het gemeentelijke hoofdbureau beslist dat iemand zich geen kandidaat kan stellen, kan die persoon naar het hof van beroep stappen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De openbare vergadering wordt gesloten om 11 uur 50.*